

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 01 0 K 018184 23 Kž
Sarajevo, 24.04.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija mr. Božidarke Dugonjić kao predsjednice vijeća, Hurije Muratović i Jasmine Begić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mevlide Šeta kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.B., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i krivičnog djela Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, odlučujući o žalbama kantonalne tužiteljice iz Bihaća i branitelja optuženog S.B., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 018184 23 K od 12.09.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 24.04.2024. godine, u prisustvu zamjenika glavnog federalnog tužitelja Tihomira Jurke, optuženog S.B. i branitelja optuženog, advokata Amira Ezića iz Bosanske Krupe, donio je

P R E S U D U

Žalba kantonalne tužiteljice iz Bihaća, izjavljena protiv presude Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 018184 23 K od 12.09.2023. godine, u odnosu na tačku II 1.a) izreke presude kojom je optuženi Safet Begić oslobođen od optužbe za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i tačku II 3. izreke presude kojom je optuženi S.B. oslobođen od optužbe za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, odbija se kao neosnovana, pa se presuda u tom dijelu potvrđuje, dok se žalba branitelja optuženog S.B. djelimično uvažava i presuda Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 018184 23 K od 12.09.2023. godine u tački I 1.b), I 1.c) i I 2. izreke presude, kojom je optuženi S.B. oglašen krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, ukida, te predmet u tom dijelu vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 018184 23 K od 12.09.2023. godine, pod tačkom I 1.b), 1.c) i I 2 izreke, optuženi S.B. je oglašen krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ) i uz primjenu

odredaba člana 41. stav 1., 42. tačka 2. i člana 43. stav 1. tačka 1. KZ SFRJ, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine. Istom presudom primjenom odredbe člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 542,20 KM, kao i da plati paušal sudu u iznosu od 200,00 KM u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, dok su primjenom odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni V.Đ. i F.Đ. sa imovinskopravnim zahtjevom upućeni na parnični postupak.

Navedenom presudom primjenom odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH, optuženi S. B. je oslobođen od optužbe za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ (tačka II 1.a) izreke) i krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SFRJ (tačka II 3. izreke), dok je na osnovu odredbe člana 212. stav 4. ZKP FBiH, oštećeni O.A. sa imovinskopravnim zahtjevom upućen na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili kantonalna tužiteljica iz Bihaća i branitelj optuženog S.B., advokat Amir Ezić iz Bosanske Krupe.

Kantonalna tužiteljica iz Bihaća izjavljenom žalbom prvostepenu presudu pobija u tački I 1.b), 1.c) i I 2. izreke presude, kojom je optuženi oglašen krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. KZ SFRJ zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, a u tački II 1.a) izreke kojom je optuženi oslobođen od optužbe za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ i tački II 3. izreke kojom je optuženi oslobođen od optužbe za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SFRJ, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) i člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. i članom 305. stav 7. ZKP FBiH i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, dok u tački I 2. osuđujućeg dijela izreke, prvostepenu presudu pobija i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog povrede Krivičnog zakona. U žalbi je prijedložila da se žalba uvaži, pobijana presuda u tački II 1.a) i II 3. i tački I 2. izreke, ukine i odredi održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom FBiH, a u tački I 2. osuđujućeg dijela izreke, ukoliko se utvrdi da je prvostepena presuda donesena uz povredu Krivičnog zakona, presuda u tom dijelu preinači i optuženi oglasi krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SFRJ, te da se u tački I 1.b) i 1.c), kao i u tački I 2. izreke presude ukoliko sud ne uvaži naprijed istaknute žalbene prigovore, prvostepena presuda u odluci o kazni preinači i optuženom za počinjeno krivično djelo izrekne strožija kazna.

Branitelj optuženog S.B., advokat Amir Ezić iz Bosanske Krupe, izjavljenom žalbom prvostepenu presudu pobija u njenom osuđujućem dijelu (tačka I 1.b), I 1.c) i I 2. izreke), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi na osnovu odredbe člana 299. tačka a) ZKP FBiH oslobodi od optužbe ili da se pobijana presuda u odluci o kazni preinači i optuženom za predmetno krivično djelo izrekne kazna zatvora u trajanju od jedne godine ili u protivnom da se prvostepena presuda u tom dijelu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Zamjenik glavnog federalnog tužitelja podneskom broj T01 0 KTRZŽ 0037136 23 od 12.12.2023. godine, predložio je da se žalba branitelja optuženog S.B. odbije kao neosnovana, a da se žalba kantonalne tužiteljice iz Bihaća uvaži i presuda Kantonalnog suda u Bihaću broj 01 0 K 018184 23 K od 12.09.2023. godine, u odnosu na tačku II 1.a), II 3 i tačku I

2. izreke, ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, a u odnosu na osuđujući dio pod tačkom I 1.b) i I 1.c), prvostepena presuda preinači i optuženom za počinjeno krivično djelo izrekne strožija kazna.

Na sjednici vijeća pred ovim sudom održanoj u smislu člana 319. stav 3. ZKP FBiH, zamjenik glavnog federalnog tužitelja je ostao kod navoda i prijedloga iz podneska broj T01 0 KTRZŽ 0037136 23 od 12.12.2023. godine. Na istoj sjednici vijeća branitelj optuženog S. B. je ostao kod žalbenih osnova, razloga i prijedloga iz podnesene žalbe, koje je na sjednici vijeća usmeno i obrazložio, dok je optuženi S.B. izjavio da prihvata sve navode i prijedloge iz žalbe svog branitelja, kao i navode koje je njegov branitelj iznio na sjednici vijeća.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH, pa je nakon toga odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu, kantonalna tužiteljica je u podnesenoj žalbi kao žalbeni osnov označila bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) i člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. i članom 305. stav 7. ZKP FBiH i u vezi sa naprijed istaknutim žalbenim prigovorom navela da pobijana presuda u njenom oslobađajućem dijelu, a i u osuđujućem dijelu u odnosu na tačku I 2. izreke, ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, jer prvostepeni sud prema navodima iz žalbe kantonalne tužiteljice nije dao razloge, zbog čega prihvata ili ne prihvata iskaze pojedinih svjedoka, što se posebno odnosi na iskaze svjedoka oštećenog V.Đ., O.A. i F.Đ., a niti je iskaze svjedoka na koje se u pobijanoj presudi pozvao savjesno cijenio, pojedinačno i u međusobnoj vezi i o takvoj ocjeni u pobijanoj presudi naveo razloge.

Ovi žalbeni prigovori kantonalne tužiteljice nisu osnovani.

Nasuprot žalbenim prigovorima kantonalne tužiteljice, iz obrazloženja pobijane presude (strana od 9. do 22.) proizilazi da je prvostepeni sud izvedene dokaze cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi, te da je postupajući u smislu odredbe člana 305. stav 7. ZKP FBiH u pobijanoj presudi određeno i potpuno naveo, koje činjenice i iz kojih razloga nalazi dokazanim ili nedokazanim. Pri tome je prvostepeni sud na stranama od 13. do 15. obrazloženja iznio jasan stav, zbog čega prihvata vjerodostojnim iskaz svjedoka oštećenog F.Đ., kako u dijelu u kojem se ovaj svjedok izjašnjavao o radnjama optuženog poduzetim prema njemu u Tvornici praškastih proizvoda u mjestu Ć., tako i u pogledu njegovog dovođenja u halu iste tvornice, kao i jasan stav u pogledu prihvatljivosti iskaza svjedoka V.Đ. u odnosu na radnje optuženog opisane pod tačkom I 1.b) i 1.c) izreke (strane 10., 11. i 12. obrazloženja), odnosno na stranama 20., 21. i 22. obrazloženja pobijane presude dao razloge, zbog čega nalazi da iskaz svjedoka V.Đ. ne potvrđuje činjenične navode u odnosu na radnje činjenično opisane u tačkama II 1.a) i II 3. izreke pobijane presude za koje je optuženi oslobođen od optužbe, te zbog čega cijeni prihvatljivim iskaz svjedoka O.A. u izjašnjenju da ga optuženi nije zlostavljao, navodeći da je on pretučen od strane pripadnika 5. Korpusa u naselju P., prije dovođenja u halu u mjestu Ć.. U vezi sa naprijed istaknutim žalbenim prigovorima kantonalne tužiteljice, ovaj sud primjećuje da tužiteljica u ovom dijelu žalbe ne razgraničava jasno žalbene osnove, jer na temelju u žalbi iznesenih tvrdnji istovremeno ukazuje i na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, iznoseći pri tome prigovore usmjerene na pobijanje pravilnosti pobijanom presudom utvrđenog činjeničnog stanja u vezi sa ocjenom izvedenih dokaza, koje prigovore je moguće raspraviti samo u okviru žalbenog osnova pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa je stoga ovakve žalbene prigovore ovaj sud i razmatrao u okviru tog žalbenog osnova. Stoga su neprihvatljive tvrdnje iz žalbe

kantonalne tužiteljice kojima se ukazuje da je prvostepeni sud pri donošenju pobijane presude učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) i člana 312. stav 2. u vezi sa članom 296. stav 2. i članom 305. stav 7. ZKP FBiH.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kantonalna tužiteljica u žalbi iznosi tvrdnje, da je prvostepeni sud u izvedenim dokazima imao dovoljan osnov za zaključak da je optuženi nečovječno postupao prema oštećenom V.Đ., na način kako je to opisano u tački II 1.a) oslobađajućeg dijela izreke, te prema oštećenim O.A. i H.K., na način kako je to opisano u tački II 3. oslobađajućeg dijela izreke pobijane presude. S tim u vezi kantonalna tužiteljica navodi, da je iskaz svjedoka V. Đ., koji je opisao na koji sve način ga je tokom boravka u Tvornici praškastih proizvoda u mjestu Ć. optuženi zlostavljao, davao uporišta sudu za izvođenje zaključka, da je optuženi jedne prilike ovog svjedoka tukao i drvenom motkom i tako počinio radnje opisane u tački II 1.a) izreke, te, kada su u pitanju radnje optuženog opisane u tački II 3. izreke, navodi, da je sud prevelik značaj dao iskazu svjedoka oštećenog O.A., koji je naveo da tokom njegovog boravka u Tvornici praškastih proizvoda optuženi nije izvodio iz hale njega i H.K. i iste tukao, zanemarujući pri tome iskaze svjedoka V.Đ. i M.Č., iz kojih proizilazi da su O.A. i H. K. iz hale prozivani i tučeni od strane optuženog.

Ovi žalbeni navodi kantonalne tužiteljice, ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud postupajući u smislu odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH, optuženog S.B. oslobodio od optužbe za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ (tačka II 1.a) izreke pobijane presude) i krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SFRJ (tačka II 3. izreke pobijane presude), za koja se predmetnom optužnicom tereti, jer nije našao dokazanim da je optuženi te radnje počinio. To svoje uvjerenje da nema dokaza da je optuženi počinio predmetne radnje, prvostepeni sud je zasnovao na činjenicama koje i po ocjeni ovog suda, opravdavaju takav zaključak.

Prije svega, kada su u pitanju radnje opisane u tački II 1.a) izreke pobijane presude, prvostepeni sud je cijenio, a što se žalbom ne dovodi u pitanje, da niti jedan od izvedenih dokaza, pa ni svjedok oštećeni V.Đ. u odnosu na kojeg su prema činjeničnom opisu radnje zlostavljanja od strane optuženog poduzete, nije potvrdio činjenične navode iz ove tačke optužnice i izreke presude. Imajući u vidu da je provedenim dokazima utvrđeno da je svjedok V.Đ. u više navrata od strane optuženog bio prozivan i pretučen (tačke I 1.b) i 1.c) izreke), navodi iz žalbe kantonalne tužiteljice kojima se ukazuje da je svjedok V.Đ. u svom iskazu naveo da ga je optuženi jedne prilike tukao i drvenom motkom, kada se ima u vidu činjenični opis radnji u tački II 1.a), iz kojeg proizilazi da su u zlostavljanju oštećenog u predmetnom događaju koji se odvijao u hodniku, učestvovala još tri vojnika koje oštećeni i ne spominje, bez ukazivanja na druge dokaze koji bi potvrdili činjenične navode, da su u predmetnom događaju optuženi i još jedan vojnik sa jedne strane zida, a druga dva vojnika sa druge strane zida, oštećenog bacili u sredinu i počeli tući (optuženi drvenom motkom), ne dovodi u pitanje razloge prvostepenog suda u pogledu nedokazanosti radnje opisane u tački II 1.a) izreke pobijane presude.

Nadalje, suprotno žalbenim navodima kantonalne tužiteljice, prvostepeni sud je i po ocjeni ovog suda na osnovu izvedenih dokaza, prvenstveno iskaza saslušanih svjedoka, pravilno zaključio, da nema dokaza da je optuženi u Tvornici praškastih proizvoda u mjestu Ć., zlostavljao zatočenike O.A. i H.K. i tako počinio radnje opisane u tački II 3. izreke pobijane

presude. Prvostepeni sud je pri tome imao u vidu iskaz svjedoka O.A., koji je naveo da optuženi S.B. nije izvodio iz hale njega i H.K., niti ih je željeznom šipkom tukao, navodeći da je on željeznom šipkom pretučen od strane drugih pripadnika 5. Korpusa u naselju P., prije dovođenja u Tvornicu praškastih proizvoda u mjestu Ć., a da se u hali tvornice praškastih proizvoda, znalo desiti da ga neki borac kada naiđe kroz halu, šutne nogom ili udari kundakom „kako koga zakači“. Imajući u vidu da svjedoci V.Đ. i M.Č. na koje se kantonalna tužiteljica u žalbi poziva, nemaju neposredna saznanja o zlostavljanju zatočenika O.A. i H.K. (prema činjeničnom opisu ovi zatočenici su izvedeni i van hale zlostavljani) i da su svoja saznanja o navodnom zlostavljanju navedenih zatočenika od strane optuženog, kako su u svojim iskazima naveli, iznijeli na osnovu onoga šta su o tome čuli od strane oštećenog O.A., koji je u svom iskazu naveo da nije zlostavljan od strane optuženog, odnosno da optuženi S.B. njega i H. K., nije izvodio iz hale i željeznom šipkom tukao, i od strane oštećenog H.K. koji je u međuvremenu preminuo i nije uopće saslušan u svojstvu svjedoka, žalbenim navodima kantonalne tužiteljice nije dovedena u pitanje pravilnost navedenog zaključka prvostepenog suda.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je žalbu kantonalne tužiteljice odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu u dijelu u kojem je optuženi oslobođen od optužbe za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SFRJ (tačka II 1.a) izreke) i za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SFRJ (tačka II 3. izreke), potvrdio.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, branitelj optuženog najprije u žalbi prigovara da je izreka pobijane presude nerazumljiva i da ne sadrži subjektivni elemenat, kao bitno obilježje krivičnog djela za koje je optuženi pobijanom presudom oglašen krivim, jer se prema navodima iz žalbe branitelja u izreci presude ne navode elementi umišljajnog postupanja optuženog u odnosu na oštećene civile, za koje se tereti da ih je fizički i psihički zlostavljao. Zbog navedenih propusta prvostepenog suda, prema mišljenju branitelja, pobijanom presudom je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni prigovori branitelja optuženog nisu osnovani.

Neprihvatljiv je žalbeni navod branitelja da je u izreci pobijane presude izostao subjektivni odnos optuženog prema djelu, jer činjenični opis djela sadrži činjenice i okolnosti koje se odnose na radnje optuženog, posljedice tih radnji i prilike u kojima su one poduzete, koje činjenice omogućavaju donošenje zaključka o subjektivnom odnosu optuženog prema djelu, o čemu su u obrazloženju pobijane presude dati i određeni razlozi. Kako po ocjeni ovog suda izreka pobijane presude nije nerazumljiva, jer sadrži činjenice i okolnosti propisane odredbom člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, to nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, na koju se ukazuje žalbom branitelja optuženog.

Nadalje, osporavajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, branitelj optuženog u žalbi navodi da su u pobijanoj presudi izostali razlozi o postojanju uzročno posljedične veze između oružanog sukoba i radnji optuženog za koje je pobijanom presudom oglašen krivim. Zbog takvih propusta, a koji se odnose na odlučne činjenice, prema navodima iz žalbe branitelja, pobijanom presudom je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi branitelja optuženog su osnovani.

Naime, osnovano se u žalbi branitelja optuženog ukazuje da su u pobijanoj presudi izostali razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno razlozi o postojanju veze između oružanog sukoba i radnji optuženog za koje je pobijanom presudom oglašen krivim. Iz obrazloženja pobijane presude (strana 17. predzadnji i zadnji pasus) proizilazi da prvostepeni sud samo iznosi konstataciju da su radnje za koje je optuženi oglašen krivim u dovoljnoj mjeri povezane sa oružanim sukobom, konkretno oružanim sukobom između Armije R BiH i pripadnika NO APZB, i da je upravo oružani sukob koji je postojao i na području Općine C., bio važan faktor koji je uticao na optuženog kao pripadnika jedne od strana u sukobu da počini predmetno krivično djelo, jer je optuženi bio svjestan da su u halu Tvornice praškastih proizvoda u mjestu Ć. zatvarani ne samo pripadnici NO APZB, nego i civili za koje je pretpostavljao da su pobornici - simpatizeri ideje APZB. Pri tome prvostepeni sud, kako se to osnovano ukazuje navodima iz žalbe branitelja, u obrazloženju pobijane presude ne daje argumente za takav svoj zaključak, odnosno, ne navodi razloge za takav stav, čime je i po ocjeni ovog suda učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Obzirom da u obrazloženju pobijane presude, u odnosu na osuđujući dio iz tačke I 1.b), I 1.c) i I 2. izreke, nisu navedeni razlozi u pogledu okolnosti koje su odlučnog značaja za primjenu zakonske odredbe (člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ), pobijanom presudom je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, zbog koje je ovaj sud na osnovu člana 330. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, uvažavanjem žalbe branitelja optuženog, pobijanu presudu u tom dijelu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Kako je prvostepena presuda djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog u odnosu na tačku I 1.b), I 1.c) i I 2. izreke presude (osuđujući dio), ukinuta zbog navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije bio u prilici da ispituje osnovanost ostalih žalbenih navoda branitelja optuženog, koji se odnose na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, povredu Krivičnog zakona i odluku o kazni, kao i žalbenih navoda kantonalne tužiteljice koji se odnose na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i povredu Krivičnog zakona u odnosu na tačku I 2. izreke presude, odnosno odluku o kazni koja je izrečena optuženom pobijanom presudom.

U ponovnom postupku, prvostepeni sud će otkloniti učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje je ovom odlukom ukazano, ponovit će ranije izvedene dokaze, a po potrebi izvesti i nove, pa će nakon brižljive i savjesne ocjene svih izvedenih dokaza, moći donijeti pravilnu i na zakonu utemeljenu odluku.

Zapisničar
Mevlida Šeta,s.r.

Predsjednica vijeća
mr. Božidarka Dugonjić,s.r.